

HOKUS POKUS

NÁPAD DÁVNÝCH ČÍŇANŮ * TORPÉDOVKA BREDERODE * SÍLA ČERNÉ VLAJKY *
ÚTOK Z HLUBIN * CO SE STALO S ROCHEM

Inženýr Serkō se zbavil posledních obav o život, když ho Ker Karraje pozval na oběd do své soukromé kajuty. Byla zařízená s přepychem hraničícím s okázalostí. Serkō byl ovšem technik a neměl vkus natolik vytříbený, aby dokázal hranici rozeznat. Kajuta byla vyložena figurálními intarziemi ze vzácných dřev. Serkō s úžasem hleděl na zobrazené výjevy, a kdyby mu Ker Karraje vysvětlil, že jde o děje z eposu Rámájana, nic by mu to neřeklo. Dokonalost řemeslné práce ale uměl ocenit, obdivoval i hedvábné koberce a vyřezávané židle kolem zrcadlově vyleštěného mahagonového stolu, v jehož desce byl vidět obraz mosazné lampy vsazené do kazetového stropu.

V tomto přepychovém prostředí se odehrál rozhovor, který měl rozhodnout o inženýrově dalším osudu. Ker Karraje svého nedobrovolného hosta opět překvapil na samém začátku rozhovoru. Ukázalo se, že Herr Schultze dokonce osobně poznal, jeho Ocelové město několikrát navštívil a zmínil se o několika lidech, které Serkō znal. Nemarnil však čas zbytečnými řečmi a zamířil hned k věci.

„Váš bombomet,“ řekl Ker Karraje, „má použití především v boji na moři, pokud jsem jeho podstatu správně pochopil.“

„V tom je jeho hlavní síla,“ souhlasil Serkō. „Sám jste se přesvědčil, jak snadno ho lze přemístit z jedné paluby na druhou. Jeho palebná síla převyšuje běžně používaná námořní děla. Prototyp, který máte k dispozici, je vybaven třemi samostatnými bombami. Je to základní provedení, abych tak řekl. Počet vrhačů lze zvyšovat. Dovedu si představit, že velká válečná loď by měla na palubě bombomet s kapacitou několika desítek vrhačů.“

„Zajímavá myšlenka. Vaše konstrukční kancelář zřejmě vyšla z konceptu klasických obléhacích děl, takzvaných hmoždírů,“ přikývl Ker Karraje. „Zároveň se tu uplatnila myšlenka rakety, jak je používána po celá staletí v Číně.“

Zatímco hovořili, sluha oblečený do bílého hedvábného úboru s modrou šerpou kolem pasu a turbanem na hlavě jim přinesl jako předkrm marinovanou grilovanou chobotnici. V křišťálových pohárech měli před sebou vodu s plátky citrónu. Ker Karraje dal najevo, že na palubě Ebby netrpí alkoholické nápoje v jakékoli podobě, tedy ani víno.

„Správně jste to vystihl. Náboj se zde skutečně pohybuje k cíli silou reaktivního motoru. Na rozdíl od běžně používaných střel je tento náboj plně říditelný.“

„Skutečně? To by znamenalo převrat v balistice!“

„Přesně tak, Pane,“ užil Serkō oslovení používané posádkou Ebby. „Naše konstrukční kancelář použila nápad anglického vynálezce kapitána Manbyho. Jím zkonstruovaný hmoždír střílel dřevěné náboje s přípevněným lanem. Lano pak mohlo pomoci námořníkům, kteří uvázli ve vraku ztroskotané lodi.“